

Arrest

nr. 106 935 van 19 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 april 2013 met referentenummer 28715.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat G. STEENBERGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 juni 2011 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 17 december 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 28 december 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 februari 2013.

1.3. Op 27 februari 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A.(...) M.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadzjiekse origine te zijn. U werd geboren op 1 januari 1985 in de stad Kabul.

Op 29 juni 2011 heeft u de eerste keer asiel aangevraagd. Bij uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 31 januari 2012 verklaarde u dit:

U, A.(...) M.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadzjiekse- origine te zijn. U bent een Soennitisch Moslim. U werd 26 jaar geleden geboren in Kabul, in de wijk Qala-e-fatu. Toen uw 6 jaar oud was werd uw huis gebombardeerd door Mujaheddinstrijders, hierbij kwamen uw moeder, uw broer en uw drie zussen om. Drie maanden later besloot uw vader met u te vluchten naar Iran. U woonde een jaar in Kerman en vervolgens in Shiraz. U volgde enkele maanden kleuterschool. U spreekt Dari. U werkte in Iran eerst in een steenbakkerij en vervolgens werkte u nog drie jaar als marktkramer. In 1387 (2008) leerde u uw vrouw, M.(...) A.(...), een Iraanse, kennen en trad u in het huwelijk. Haar familie was hiervan niet op de hoogte. Zij had reeds 2 zonen uit een vorig huwelijk. Haar ene zoon verbleef bij jullie, over de andere zoon had de vader het hoederecht gekregen.

Uw vader werkte vroeger als chauffeur voor de Afghaanse overheid maar na het bombardement op jullie huis is hij hiermee gestopt. Hij ging werken bij H.(...) K.(...) Z.(...) in de autohandel. Na enkele maanden werd de situatie te onveilig en vluchtte hij samen met u naar Iran. In het jaar 1382 (2003) keerde uw vader terug naar Afghanistan om zijn schulden te vereffenen met H.(...) K.(...) Z.(...) en zijn achterstallig loon te krijgen. Ze kwamen niet tot een vergelijk en er ontstond ruzie. Uw vader ging klacht neerleggen maar omdat er geen bewijzen waren van de schulden kon er niks mee gebeuren. In een woede aanval schoot uw vader twee zonen en een bewaker van H.(...) K.(...) Z.(...) dood. Hij dook onder in Afghanistan. In 1383 (2004) keerde hij terug naar Iran. In 1384 (2005) kregen jullie te horen dat de andere zonen van H.(...) K.(...) Z.(...) jullie op het spoor waren in Shiraz daarom gingen jullie voor enkele maanden naar Kerman. Nadien hoorden jullie hier niks meer van. In 1387 (2008) kwamen zij jullie opnieuw op het spoor. Toen u naar uw werk was werden uw vader en uw vrouw aangevallen door de zonen van H.(...) K.(...) Z.(...). Uw vader en vrouw werden afgevoerd naar het ziekenhuis. Uw vader overleefde de aanval niet. U werd verhoord door de politie en nadien opgepakt. Uw schoonfamilie had ontdekt dat u gehuwd was en hadden u aangeklaagd omdat u getrouwd was zonder instemming. Na 3 dagen mocht u de gevangenis verlaten om uw vader te gaan begraven. U verhuisde naar de andere kant van Shiraz. Daar werkte u drie jaar ongestoord. Op een dag toen u na uw werk thuis kwam was uw vrouw verdwenen en was uw huis vernield. Uw schoonfamilie was uw vrouw komen halen. U besloot te vluchten naar een vriend in Teheran. Daar belde u uw vrouw en kreeg u te horen dat uw schoonfamilie u zocht. U besloot te vluchten. Er werd een smokkelaar gevonden en via Turkije ging u naar Griekenland. Hier kreeg u te horen dat uw vrouw in de gevangenis was beland omdat ze zwanger was en ze gedwongen werd om abortus te plegen. Na Griekenland bent u doorgereisd naar België. Op 28 juni 2011 kwam u aan in België en de volgende dag vroeg u asiel aan.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de familie van H.(...) K.(...) Z.(...).

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een taskara (Afghaans identiteitsdocument), uw huwelijksakte, de taskara van uw vader, het legerboekje van uw vader, documenten die het overlijden van uw vader bewijzen, een brief van de ouderen uit de wijk en 13 foto's.

Op 28 maart 2012 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Uw beroep werd verworpen door de RVV in beslissing 87145 van 10 september 2012.

U keerde niet terug naar Afghanistan en diende een tweede asielaanvraag in op 17 december 2012. In het kader van deze asielaanvraag volhardt u in de asielmotieven die eerder geen aanleiding gaven tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus én die deels als ongeloofwaardig, deels als onvoldoende zwaarwichtig worden beschouwd. Als nieuw element haalt u aan dat u zich in tussentijd bekeerd heeft tot het christendom.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de personen die uw vader hebben gedood en vreest u vervolgd te worden omwille van uw bekering tot het christendom.

Bij uw tweede asielrelaas legt u ook nog volgende documenten voor: uw medische kaart uit Iran, uw toelating om te werken in Iran, uw verblijfskaart voor Iran, twee attesten over de lessen Nederlands

die u hebt gevolgd, een brief van de Evangelische Kerk Kuurne, 6 foto's, een visitekaartje van de 'Iranian Church of Antwerp', een foto van u bij een kerstboom en 3 foto's uit Iran.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door CGVS opnieuw geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiair beschermde is dat u geen nieuwe elementen naar voren brengt die toelaten de eerder genomen weigeringsbeslissing in positieve zin te wijzigen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS al op 28 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam en daarbij opmerkte dat de redenen waarom u niet terug zou kunnen naar Afghanistan niet langer actueel zijn en niet zwaarwichtig genoeg noch voldoende geloofwaardig zijn. U ging in beroep maar uw beroep werd verworpen door de RVV op 10 september 2012.

Het CGVS kan zich er toe beperken om heden in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Hierbij moet worden opgemerkt dat u aan uw initieel asielrelaas vasthoudt (gehoorverslag CGVS, p. 22, 23) dat door het CGVS deels als ongeloofwaardig deels als onvoldoende zwaarwichtig werd bevonden.

Vooreerst tracht u bij uw tweede asielaanvraag het ongelijk van de Belgische asielinstanties aan te tonen. U beweert dat de tolk die u tijdens uw gehoor van 31 januari 2012 bijstond fouten heeft gemaakt en niet correct vertaald heeft (gehoorverslag CGVS, p. 2 en 22). Dit argument is niet overtuigend. De tolken die werkzaam zijn op het CGVS hanteren een deontologische code, stellen zich neutraal op en vertalen letterlijk wat er gezegd wordt. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat dit bij u niet het geval zou zijn geweest. Noch u noch uw advocaat hebben op enig moment tijdens het gehoor van 31 januari 2012 melding gemaakt van vertaling- of communicatieproblemen (zie gehoorverslag 31 januari 2012). Tevens blijkt nergens uit het verzoekschrift ingediend bij de RVV dat u niet akkoord ging met de vertaling gemaakt door de tolk op het CGVS. Dit argument kan bijgevolg niet overtuigen.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u het evenmin aannemelijk maakt dat u bij een terugkeer naar Afghanistan problemen dient te vrezen omwille van uw bekering tot het christendom.

Vooreerst hebt u geen contact meer met iemand in Afghanistan (gehoorverslag CGVS, p. 7), waardoor het weinig aannemelijk is dat men in Afghanistan zou weten dat u zich bekeerd zou hebben.

Daarnaast dient er te worden vastgesteld dat de interesse die u heden voor het christelijke geloof zou tonen weinig oprecht overkomt. Zo verklaarde u dat u er reeds enkele maanden na uw aankomst in België (28 juni 2011) aan dacht om u te bekeren tot het christendom (gehoorverslag CGVS, p. 7). U was twee Armeniërs tegengekomen die u twee katholieke boeken in het Farsi, waaronder een bijbel, meegaven maar u heeft er in feite geen idee van welke boeken u kreeg (gehoorverslag CGVS, p. 11). U las twee pagina's en geraakte geïnteresseerd in de materie, zo stelt u. Vervolgens hebt u geen verdere stappen ondernomen om meer te weten te komen over het christendom of om u verder in te lezen (gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde dat u de taal (Nederlands) niet kent en dus niet in de mogelijkheid was om verdere informatie te krijgen (gehoorverslag CGVS, p. 10). U kende ook niemand aan wie u het kon vragen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Vervolgens wachtte u één jaar om hiermee verder te gaan. Men zou verwachten dat - mocht u daadwerkelijk interesse hebben gehad in het christendom - u niet één jaar zou wachten tot er toevallig iemand iets verteld over het christendom om u te bekeren en te verdiepen in het christendom. Het feit dat u de taal niet machtig bent is geen afdoende reden. Er zijn de dag van vandaag veel mogelijkheden om informatie in te winnen over het christendom waarbij u het Nederlands niet persé nodig heeft. De boeken die u kreeg waren overigens in het Farsi, een taal die u voldoende zou moeten beheersen, aangezien uw moedertaal het Dari is, wat de Afghaanse variant van het Perzisch of Farsi is. Bovendien heeft u jarenlang in Iran gewoond en bent u aldus zeer vertrouwd met het Farsi. Daarnaast had u het ook kunnen vragen aan andere personen/begeleiders in het opvangcentrum. U verklaarde immers dat er twee christelijke Iraniërs uw boeken wensten te lezen (gehoorverslag CGVS, p. 11). U had aan hen verdere inlichtingen kunnen vragen over het christendom want u spreekt het Farsi (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 12), op deze manier zou u de hulp van de andere Afghanen niet nodig hebben. U had ook aan andere aanwezigen of begeleiders in het opvangcentrum kunnen vragen waar er een kerk was waar u naartoe zou kunnen gaan. U heeft echter niks ondernomen. Dit ondermijnt uw oprechte interesse in het christendom en laat vermoeden dat u dit element enkel aanhaalt om een nieuwe asielaanvraag te kunnen staven.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u, als moslim, zomaar uit het niks interesse zou betonen in de bijbel, enkel en alleen omwille van het feit dat er een kruis op dat boek stond (gehoorverslag CGVS, p.

8). U zou dit boek willen lezen hebben omdat het in het Farsi was geschreven en u nooit die mogelijkheid heeft gehad met de Koran, die u enkel in het Arabisch kent en niet in uw moedertaal (gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is weinig aannemelijk dat iemand die is opgegroeid in de moslimtraditie en met de koran, plots uit het niets interesse toont in de bijbel, enkel een alleen omwille van de taal waarin het boek is opgesteld. Het is nog opmerkelijker dat u later in het gehoor verklaarde dat u niet weet welke boeken u gekregen heeft van de twee Armeniërs wat toch duidelijk aangeeft dat u ze niet zo goed heeft bekeken, laats staan gelezen (gehoorverslag CGVS, p. 11). Deze vaststelling komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

U zou zich bekeerd hebben tot het christendom omdat u na de weigering van uw eerste asielaanvraag in de moeilijkheden zat, u had geen onderdak (gehoorverslag CGVS, p. 6), zat aan de drank en was verslaafd aan marihuana (gehoorverslag CGVS, p. 6). U werd geholpen door de familie M.(...) (gehoorverslag CGVS, p. 6). U zag dat er goede mensen bestonden en wou u bekeren. U nam deze beslissing binnen de twee weken (gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is opmerkelijk dat iemand die is opgegroeid in de moslimtraditie en tot zijn komst naar België een gelovig moslim was zich door één moment van voorspoed zou willen bekeren tot het christendom. Dat u zich binnen de twee weken wou laten bekeren komt wel bijzonder vreemd over. Iemands religie, geloofsovertuiging en geloofsbeleving zijn geen lichtzinnigheden waarvan men zomaar van het ene op het andere moment veranderd. Deze vaststelling wordt versterkt door het feit dat u verklaarde dat u zich nog niet kon laten dopen omdat men vond dat u nog niet voldoende overtuigd bent (gehoorverslag CGVS, p. 16). Uw motivatie om de Islam af te wijzen en voor het christendom te kiezen komt weinig overtuigend over en gaat niet verder dan enkele algemeenheden. De Islam zou niks dan ongeluk en miserie gebracht hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 21) en zou voor oorlog zorgen, zo zegt u (gehoorverslag CGVS, p. 21). Het christendom daarentegen zou rechtvaardig zijn (gehoorverslag CGVS, p. 20). Deze enkele motivering doet uw bekering weinig oprecht overkomen. U voegt eraan toe er bij de Islam te veel regels zijn en dat er vele zaken verboden (haram) zijn en bij het christendom iedereen vrij is (gehoorverslag CGVS, p. 9). Zo verklaarde u dat men in de Islam niet mag drinken en geen seks mag hebben. Opmerkelijk is het dan om te zien dat men u tijdens de lessen die u volgt over het christendom eveneens heeft gezegd dat u geen seks mag hebben (gehoorverslag CGVS, p. 14 en 18). Daarenboven is het opmerkelijk dat u op het einde van het interview niet meer weet wanneer u er voor het eerst aan dacht om zich te bekeren (gehoorverslag CGVS, p. 21). Nochtans kan men aannemen dat dit geen lichtzinnige beslissing is, dat dit weloverwogen is en dat u dan ook precies zou kunnen duiden wanneer u tot dit besluit bent gekomen.

Daarnaast is uw kennis over de Evangelische Kerk Kuurne waar u wekelijks naartoe zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 13) zeer beperkt. U hebt er geen idee van wat het adres is van de kerk omdat u telkens tot daar gebracht werd met de wagen (gehoorverslag CGVS, p. 13), dit is weinig overtuigend. U bent er in het begin immers terecht gekomen met de hulp van M.(...) R.(...) J.(...) N.(...) en u bent er verschillende keren naartoe geweest, het is dan ook weinig aannemelijk dat u na al die tijd nog steeds niet zou weten waar de kerk zich bevindt. U verklaart dat de viering elke week om 2u (14u) (gehoorverslag CGVS, p. 13) begint maar op de website van de Evangelische Kerk Kuurne en die van de gemeente Kuurne is er terug te vinden dat de wekelijkse viering/dienst elke zondag van 10u tot 11u30-11u45 duurt (zie uitprint toegevoegd aan administratief dossier). Daarnaast blijkt u nog nooit gehoord te hebben van een project in het Zuiden dat door deze kerk wordt gesteund (gehoorverslag CGVS, p. 14), zelfs niet als er u expliciet naar het project Pañ-Bila wordt gevraagd gaat er bij u geen belletje rinkelen (gehoorverslag CGVS, p. 20). Het is weinig waarschijnlijk dat u hiervan niets zou opgevangen hebben tijdens de maanden dat u deelnam aan de vieringen in deze kerk daar het één van de eerste zaken is die opvalt bij het bezoeken van de website (www.ekkuurne.be, zie enkele uitprinten toegevoegd aan administratief dossier). Men kan aannemen dat er over dit project moet zijn gesproken tijdens de vieringen of op z'n minst ergens in de vieringen of gesprekken aanwezig geweest moet zijn. U blijkt ook de verantwoordelijken van deze kerk nauwelijks te kennen. U zou les gekregen hebben van ene G.(...), maar weet niet wat zijn familienaam is (gehoorverslag CGVS, p. 20). Als er u wordt gevraagd naar meneer S.(...) moet u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p. 22), nochtans is Geert S.(...) de verantwoordelijke van deze kerk. Ook zijn vrouw, M.(...) B.(...) blijkt u niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 22), nog de vrouw van B.(...) B.(...), C.(...) N.(...) (gehoorverslag CGVS, p. 22), de man die het door u voorlegde document zou ondertekend hebben. Op de website staan deze personen nochtans vermeld als de verantwoordelijken van de kerk (zie uitprint toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u hen niet lijkt te kennen komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Zelfs als er u een foto getoond wordt van G.(...) S.(...) kan u deze persoon niet herkennen, nochtans zou deze persoon uw leermeester zijn (gehoorverslag CGVS, p. 22). Het is weinig aannemelijk dat u hen geen van allen zou kennen. U bent er niet van op de hoogte dat er ook een actieve jongerenwerking aanwezig is binnen deze kerk (gehoorverslag CGVS, p. 14) (zie uitprint toegevoegd aan het administratief dossier). Het is moeilijk aan te nemen dat u dit nooit zou opgemerkt

hebben. Het is bovendien opmerkelijk dat de familie M.(...) die in de Evangelische kerk Kuurne werkzaam is een katholieke familie zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9). De Evangelische Kerk Kuurne ressorteert onder het protestantisme. Dat een verantwoordelijke van deze kerk (gehoorverslag CGVS, p. 13) dan een katholiek zou zijn is weinig waarschijnlijk. Daar komt nog bij dat de Evangelische Kerk Kuurne, nu u in Kappellen woont, u heeft doorverwezen naar de 'Iranian Church of Antwerp' maar ook over deze kerk kan u weinig of niks zeggen (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 14), u zou er nog niet naartoe gegaan zijn. Dat uw kennis met betrekking tot de kerk waar u wekelijks naartoe zou gegaan zijn dusdanig beperkt en incorrect is doet ernstige twijfels rijzen omtrent uw zelfverklaarde bekering.

Bovendien is uw kennis over het christelijke geloof uiterst beperkt te noemen en vertoont deze een ingestudeerd karakter. Zo hebt u er geen idee van tot welke strekking van het christendom (gehoorverslag CGVS, p. 11) of welke tak binnen het protestantisme u bent toegetreden (gehoorverslag CGVS, p. 6), u zou dit nog niet hebben 'geleerd' (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 11). Dit is opmerkelijk omdat dit één van de zaken is die men het eerst verneemt en duidelijk stelt. U gebruikt het christendom,atholicisme en protestantisme door elkaar wat voor een bekeerling al even merkwaardig is (gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde dat u zich tot het protestantisme aangetrokken voelt omdat het protesteert tegen het kwade (gehoorverslag CGVS, p. 20). Het lijkt u te zijn ontgaan wat de ware betekenis van het protestantisme is. Het is hierbij ook opmerkelijk dat u niet kan vertellen tot welke stroming van het christendom de twee Armeniërs behoorden die u de bijbel schonken (gehoorverslag CGVS, p. 11). Nochtans voerden zij hierover propaganda (gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is weinig aannemelijk dat personen die op bekeringsmissie zijn niet zouden vertellen of geen informatie zouden toevoegen (gehoorverslag CGVS, p. 11) over de geloofsstrekking waartoe zij als christen behoren.

Verder blijkt er uit uw verklaring dat u Kerstmis heeft gevierd (gehoorverslag CGVS, p. 16) maar blijkt u de betekenis van Kerstmis niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 16), dit is nochtans één van de belangrijkste christelijke feesten. U hebt er eveneens geen idee van wanneer Jezus geboren zou zijn en legt dus zelf niet het verband met het feest van Kerstmis (gehoorverslag CGVS, p. 16). Dit staat in contrast met het feit dat er tijdens de lessen die u volgde de hele tijd over de Messias (Jezus) werd gesproken (gehoorverslag CGVS, p. 14) en u zelfs films over zijn leven te zien kreeg (gehoorverslag CGVS, p. 21). Daarnaast kent ook geen andere christelijke feesten (gehoorverslag CGVS, p. 19). U bent echter wel in staat enkele apostelen (gehoorverslag CGVS, p. 17) op te noemen alsook de eerste martelaar uit het christendom (gehoorverslag CGVS, p. 18). Deze kennis wijst eerder - in het licht van voorgaande opmerkingen - op een ingestudeerd karakter. Andere zaken zoals de evangelisten kan u dan weer niet plaatsen (gehoorverslag CGVS, p. 17). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw bekering.

Gezien uw persoonlijke motivatie om u te bekeren tot het christendom en uw tweewekelijkse lessen (gehoorverslag CGVS, p. 22) kan er toch enige elementaire kennis over het christendom worden verwacht. Het feit dat u de taal niet spreekt kan niet als verschoningsgrond worden aanvaard. Er zijn voldoende mogelijkheden om uzelf te verdiepen in het christendom, mocht u hierin oprecht zijn geïnteresseerd.

Overigens stelt u stellig dat u zich heeft 'bekeerd' tot het Christendom maar blijkt geenszins uit uw verklaringen dat u dan ook bent gedoopt. Het doopsel is binnen het christendom hét ritueel en hét sacrament dat de bekering symboliseert en ook officialiseert. Nochtans, blijkens uw verklaringen werd uw 'bekering' enkel een alleen bestendigd door een gebed uit te spreken, niks meer en niks minder (gehoorverslag CGVS, p. 11-12). Van een doopsel is er hier hoegenaamd geen sprake.

De foto's waarop u te zien bent tijdens een dienst zijn geen bewijs voor uw daadwerkelijk engagement en intentie om u te bekeren. Zij tonen aan dat u aanwezig was tijdens een viering, maar zij vormen geen bewijs voor de reden van de viering, laat staan van uw geloofsovertuiging. Het feit dat u op de foto staat samen met een andere persoon en een kerstboom wil niet zeggen dat u zich bekeerd heeft tot het christendom. Tijdens de kerstperiode zijn er in België overal kerstbomen te vinden, zelfs los van enige religieuze betekenis.

De brief die u voorlegt van de Evangelische Kerk Kuurne heeft een gesolliciteerd karakter. Bovendien zijn uw verklaringen strijdig met de inhoud van de brief. Zo verklaarde u dat u behalve de lessen niet deelneemt aan religieuze activiteiten (gehoorverslag CGVS, p. 16) maar staat er in de brief vermeld dat u actief deelneemt en een meewerkende hand bent binnen de Kerk (zie brief van de Evangelische Kerk Kuurne). Dit is enigszins tegenstrijdig en ondermijnt uw verklaringen alsook de (bewijs)waarde van de brief.

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden afgeleid dat u uw vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan niet aannemelijk maakt. Niet alleen kan u niet aantonen dat uw omgeving op de hoogte is van uw bekering, bovendien rijzen er ernstige vragen bij uw werkelijke motieven en motivatie om u tot het christendom te bekeren. Bovendien bent u nog niet gedoopt en bent u nog steeds moslim (gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit dit alles blijkt dat uw huidige

voorgehouden toenadering tot het christelijke geloof geen consequenties hoeft te hebben bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

De documenten die u voorlegt, afkomstig uit Iran (medische kaart, werkvergunning en verblijfskaart), kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen noch uw asielrelaas ondersteunen. Ze tonen aan dat u in Iran gewoond en gewerkt heeft maar tonen geenszins uw problemen aan. De foto's uit Iran die u voorlegt vormen geen bewijs voor uw relaas.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul - de plaats waar u bent geboren - te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Hierbij dient opgemerkt dat UNHCR in de stad Kabul aanwezig is en dat bijgevolg mag verwacht worden dat UNHCR de veiligheidssituatie in Kabul goed kan inschatten. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen uit Kabul en dat UNHCR meewerkt aan terugkeerprogramma's.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul sinds 2009-2010 merkelijk verbeterd is. Het geweld in het kader van de "insurgency" wordt in de hoofdstad Kabul gekenmerkt door "asymmetrische aanvallen" doch er is geen sprake van "open combat". De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bembommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afgaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afgaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld is dus voor het overgrote deel gericht op deze specifieke doelwitten en is dus niet gericht op de gewone Afgaanse burgers. Het aantal burgerslachtoffers in Kabul ligt bijzonder laag gezien de Taliban in de eerste plaats de Afgaanse overheid en de internationale aanwezigheid viseert.

Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afgaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging zoals vermeld in artikel 6.3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan

dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij in gevaar verkeert in zijn land van herkomst gezien zijn bekering tot het christendom. Hij wijst erop dat Afghanistan volgens Open Doors, een organisatie die wereldwijd opkomt voor onderdrukte christenen, het afgelopen jaar een flinke toename kende van de vervolging van de kleine christelijke minderheid. Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing waar hem wordt verweten dat hij zich niet zou hebben bekeerd en waar men vermoedt dat zijn kennis ingestudeerd is. Verzoeker poneert dat hij nochtans een belijdend christen is en dat hij een correcte kennis van het christendom heeft. Daarenboven zal hij zich laten dopen. Hieruit blijkt zijn actief engagement, aldus verzoeker. Wat betreft de opmerkingen omtrent de uren van de zondagsviering blijkt bij navraag bij de kerkinstelling dat er inderdaad vroegere diensten zijn, doch deze enkel in de Nederlandse taal worden gegeven. Volgens verzoeker stroken de door hem doorgegeven uren inderdaad met de werkelijkheid.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, poneert verzoeker dat uit zijn verklaringen uitdrukkelijk blijkt dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing inhoudelijk nauwelijks gemotiveerd is, terwijl de materiële motiveringsplicht de beweegredenen van de weigering duidelijk moet omschrijven en deze ten gronde relevant moeten zijn.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.4. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij dit artikel geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, daar de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet toe te kennen of te weigeren, wat hij in casu heeft gedaan in een beslissing die afdoende met redenen werd omkleed.

In de mate verzoeker voorts de schending van artikel 6.3 EVRM al op ontvankelijke wijze inroept, benadrukt de Raad dat betwistingen in verband met de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de erkenning van hun asielrecht buiten de toepassingsfeer van artikel 6 van het EVRM vallen omdat de desbetreffende regels een publiekrechtelijk karakter hebben. Voormeld artikel is in deze niet toepasselijk omdat noch over burgerlijke rechten noch over de gegrondheid van een strafvervolgung uitspraak wordt gedaan. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn er door de wet mee belast na te gaan of de betrokkene beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat betrokkene in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zo verzoeker meent dat zijn rechten van verdediging werden geschonden, dient de Raad opnieuw vast te stellen dat hij nalaat dit in concreto toe te lichten. Hoe dan ook wijst de Raad er in dit verband op dat de procedure voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve procedure en de verplichting om de rechten van verdediging na te leven, behoudens andersluidend voorschrift, enkel geldt in tuchtzaken.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet volhardt in zijn initieel vluchtrelaas zodat de motieven dienaangaande van de bestreden beslissing onverminderd overeind blijven, en hij zich beperkt tot het in het kader van zijn tweede asielaanvraag aangehaalde nieuw element, zijnde zijn voorgehouden bekering tot het christendom. Verzoeker onderneemt evenwel geen ernstige poging om de uitgebreide motivering hieromtrent zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig is en steun vindt in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers in wezen tot het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het uiten van blote beweringen en

het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Het is de Raad overigens niet duidelijk waarop verzoeker zich baseert waar hij stelt dat de door hem opgegeven uren van de zondagsviering inderdaad stroken met de werkelijkheid. Tot slot kan ook de loutere verwijzing naar de situatie in zijn land van herkomst, in het bijzonder naar de vervolging van de christelijke minderheid in Afghanistan, niet volstaan om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer aan te tonen. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico dienen immers steeds in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke, zoals uitvoerig en gedetailleerd wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

2.6. Gelet op het geheel van de motieven van de bestreden beslissing, welke in voorliggend verzoekschrift niet op dienstige wijze worden ontkracht zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker evenmin aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Afghanistan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen oordeelt op basis van de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing (SRB) "Afghanistan" *"Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict"* van 15 juni 2012 en Subject Related Briefing "Afghanistan" *"Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse"* van 11 juli 2012), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers uit de stad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er voor burgers in de hoofdstad Kabul, van waar verzoeker blijkens zijn verklaringen afkomstig is, actueel geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker de beoordeling van de veiligheidssituatie door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in Kabul niet concreet betwist en hij evenmin elementen of informatie aanhaalt waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt diens analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS